

R ăsaritul De Paște

... în lacrimi, veniți cu bucurie. Amin. Oh, pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. Oh, vai, dacă sfinții din Vechiul Testament puteau crede asta, ce ar trebui să credem noi în această dimineață, după o mie nouă sute de ani de suferință și osteneală și așa mai departe; știind că suntem chiar în ușa de intrare a învierii. Amin. Biserica a trecut chiar acum la ora în care învierea poate veni în orice moment. Și mă gândesc ce va însemna asta pentru noi în acea zi, credincioșii, ce va însemna în acea zi.

2 Pot să văd în acea dimineață devreme când Marta și Maria s-au dus la mormânt. Veneau pe lângă deal după o noapte... Gândiți-vă la inima acelei biete mame. Copilul ei tot timpul, când ea a fost... când Acesta s-a născut, ei au spus că Acesta era un Copil nelegitim, că Acesta în mod absolut nu aparținea lui Iosif, și-și El era, sau, El era al lui Iosif, și ei erau ... Copilul s-ar fi născut în afara sfintei căsătorii. Ea a avut de trecut prin toate astea, și prin, toate, „situația cu privire la copilul tău,” și cum El a fost respins, și disprețuit, și scuipat, și totuși El l-a revendicat. Și ea, cumva, cu inima ei tremurândă, a spus, „Dumnezeu mi-a adus acel Copil, cum este posibil?” Văzându-L acolo în acel important ceas crucial.

3 Ea se gândea cu siguranță, când s-au dus să-I pună o coroană de spini pe cap, și L-au bătut până când Sângele I se vedea prin spate, L-au dezbrăcat de sus până jos și toate aceste lucruri; ea se gândea cu siguranță că în orice clipă El va arunca acea cruce jos și se va întoarce, Iși va da cu piciorul de pământ (pământul se va cutremura de la un capăt la altul) și va proclama Cine era El. Dar El a murit acolo, ca un biet, răufăcător învins, atârnat pe cruce.

4 El a murit în dizgrație. Vedeți imaginea desigur, cu bucata de pânză în jurul Lui, asta era greșit. Ei L-au dezbrăcat complet de toate hainele, doar pentru ... și L-au făcut de rușine în fața lumii și tot ce au putut, și L-au bătut în cuie pe cruce.

Și acolo El părea că stătea neajutorat. Stând drept, pământul nu-L voia, Cerul nu-L putea avea, El era un păcătos. O, vai! Dacă v-ați da numai seama, doar gândiți-vă, pământul nu-și voia Creatorul. Cerul nu-L putea primi pentru că El avea păcatul pământului asupra Lui. Nu avea nici măcar un loc... vorbiți de un loc unde să se nască, El nu avea un loc unde să moară. Așa este. Pământul nu L-a vrut. L-au respins, au spus, „La moarte cu un astfel de om.” Cerul nu Îl putea primi pentru că El era deja, El era un păcătos.

5 Oh, ce-ce Izbăvitor! Venind din Slavă și devenind asta pentru mine. Atât de respins de Ai Săi, încât, „El a venit la Ai Săi, Ai Săi nu L-au primit.” El, fără un loc să se nască, fără un loc să moară. Ce voia lumea cu El? Ce puteau să facă în afară decât să-L arunce în iad.

Dar a fost Cineva Care L-a iubit. „Eu nu-L voi lăsa sufletul în locuința morților, nici nu-L voi lăsa Eu să vadă putrezirea." Ci El L-a înviat din mormânt și El a ieșit în dimineața de Paște, triumfător. Aleluia! A rupt orice legătură și orice frică și orice, a înviat din nou și rămâne viu astăzi, pentru totdeauna.

6 Prezența Lui este aici, El este în acest loc de închinare în această dimineață. El se întâlnește oriunde sunt doi sau trei adunați împreună. Știți ce inimă fericită am, să știu că aceleași fĂgăduințe pe care El le-a făcut în Biblie, „Lucrurile care le fac Eu, le veți face și voi. Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii." Oamenii sărmani, respinși, disprețuiți ai acestei lumi pot avea încă Prezența Lui cu noi. Omnipotent, omniprezent întotdeauna, atotprezent, atotputernic, pretutindeni și în orice moment. Cum a făcut El o cale de scăpare, în orice ceas de necaz. „Sunt un Ajutor care este întotdeauna prezent în vreme de necaz," El a spus.

7 Acum, în această dimineață, El trăiește. El este cu noi astăzi. Poate că astăzi suntem doar o biserică mică, poate că suntem doar un mic tabernacol vechi, acoperit cu scânduri, aici, nu mare lucru de privit; dar nu există niciodată un loc prea smerit, la care El să nu vină. El este viu astăzi printre cei vii. El nu este mort, ci El este viu. Și El trăiește printre cei vii.

8 Prietene păcătos, astăzi, dacă ești mort în păcat și fărădelegi, de ce să nu trăiești? De ce rămâi în moarte? De ce... ce ai câștigat rămânând în moarte? De ce nu vii la viață? De ce să nu trăiești astăzi cu El? și cu această mare nădejde binecuvântată, pe care nici măcar moartea însăși, despărțindu-te de cei dragi ție, nu va putea niciodată să o păteze sau să o strice sau să îi ia ceva? Ce nădejde binecuvântată. Ce lucru minunat pe care îl avem astăzi, datorită învierii Sale. Și El trăiește, și noi trăim cu El, și într-o zi El va veni, și noi vom merge cu EL Căci, a spus, „Duceți-vă și spuneți ucenicilor Mei și lui Petru că Eu voi merge înaintea lor în Galileea."

9 El merge întotdeauna înaintea noastră ca să facă o cale. Acolo unde nu există nici o cale, El a spus, „Eu sunt Calea. Eu sunt Învierea, Eu sunt Viața." Și poate că, astăzi, cum ne adunăm aici... Voi îl iubiți?

El trăiește, El trăiește, Isus Cristos trăiește astăzi!

El merge cu mine, El vorbește cu mine, pe drumul îngust al vieții.

El trăiește, El trăiește, mântuirea să o împărtășească!

Mă întreb de unde știu că El trăiește;

El trăiește în inima mea.

10 Nu este minunat? Câți au această nădejde binecuvântată în această dimineață, vreți să ridicați mâna? Sigur. Este cineva aici fără nădejde, care ar vrea să spună, „Frate Predicator, în această dimineață, voi cei din această adunare, știind că eu m-am adunat cu voi aici în dimineața învierii, și totuși, nu există o Viață nemuritoare care să se odihnească în mine, și această

nădejde nu se află în pieptul meu. Aș dori ca voi toți să vă amintiți de mine astăzi în rugăciune pentru ca aceasta să fie învierea în mine, ca sufletul meu să fie înviat în această minunată nădejde, știind că într-o zi trebuie să apăs pe o pernă muribundă și trebuie să fiu îngropat într-un cimitir pe undeva, în cimitire, sau în mare, sau oriunde îmi va fi sortit să cad; dar eu vreau să am această nădejde. Ridic mâna și vă rog să vă rugați pentru mine"? Există vreo persoană? Vreți să ridicați mâna care este fără... ? Presupun că sunteți toți Creștini atunci. Asta este minunat. Haideți...

11 Cred că astăzi, după întoarcerea înapoi, revenind înapoi, cred că Dumnezeu Atotputernic Îl va trimite pe Domnul Isus aici astăzi, pe această platformă, și vă va dovedi fără nicio umbră de îndoială că Isus este viu și printre oameni astăzi. Amin. Știu că El este chiar aici, acum. Amin. El este aici. El trăiește. Noi Il vedem. Noi... El i-a spus lui Toma, „Cu cât mai mare este răsplata celui care nu M-a văzut niciodată și totuși poate crede." Amin. El este minunat.

12 Acum, să cântăm asta. Dă-ne un acord, Soră Gertie, la aceea, El Trăiește. Îmi place să aud asta cântând în această dimineață. Oh, noi vedem durerile și osteneala și care a fost prețul, dar acum, doar gândiți-vă, totul s-a terminat. Aleluia. A venit lumina zilei. S-a terminat cu Locuința morților. Iadul nu mai există. Moartea este pentru o căpetenie. Tot întunericul a dispărut. Noi trăim. Amin. Noi trăim și El trăiește. El trăiește și noi trăim în El. Amin. Toți împreună acum:

El trăiește, El trăiește, Isus Cristos trăiește astăzi!

Și El umblă cu mine și El vorbește cu mine pe drumul îngust al vieții.

El trăiește, El trăiește, mântuirea să o împărtășească!

Tu întrebi... cum știi eu... (Haideți acum.)

El trăiește în inima mea.

Toată lumea, cât de tare puteți acum.

El trăiește, El trăiește, Isus Cristos trăiește astăzi!

Și El merge cu mine, El vorbește cu mine pe drumul îngust al vieții.

El trăiește, El trăiește, mântuirea să o împărtășească!

Mă întrebi de unde știi că El ... (Ridicați mâna acum.)

El trăiește în inima mea.

13 Dați mâna cu cineva care stă lângă voi și spuneți, „Lăudă Domnului." Sunteți cu toții Creștini. Sunteți concetățeni. Oh, Doamne. Nu vă face asta să vă simțiți bine? Tot trecutul uitat, totul s-a terminat. Cine a făcut-o? El trăiește, El a făcut-o. Cine a făcut-o? Cristos. Să cântăm din nou, acum, cu voce tare.

El trăiește, El trăiește, Isus Cristos trăiește astăzi! (Toate temerile au

dispărut!)

... cu mine și El vorbește cu mine pe drumul îngust al vieții.

El trăiește, El trăiește, mântuirea să o împărtășească!

Mă întreb de unde știu ... (Înflăcărați-vă acum.)

El trăiește în inima mea.

14 Oh, Doamne. Nu este minunat? Într-un fel, sau altul, asta doar are un sunet special în această dimineață pentru mine. Vocile voastre îmbinate toate împreună, sună atât de frumos. Ați observat? Pare că vine cu adevărat din adâncul inimii voastre.

15 Grijiile trecutului au dispărut acum. Învierea a fost dovedită. Isus a înviat din morți, și El trăiește, și eu trăiesc cu EL Amin. El ni se arată, și ne vorbește de-a lungul drumului; ne arată vedenii, lucruri care au trecut și lucruri care vor veni. El ne vindecă bolile și El ne dă bucurie. El ne dă pace. Și când moartea ne privește în față, noi strigăm, „Nu mă voi teme de nici un rău, căci Tu ești cu mine.” Cât îmi place asta! „O, moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Eu merg din biruință în biruință.” Este moartea o biruință? Absolut, moartea este o biruință. Amin. Moartea este o biruință acum, nu o tristețe. Este, ei bine, este o biruință. Amin. Am...

16 Pavel a spus, „Lăsând aceste lucruri în urmă, alerg spre ținta chemării înalte.” Amin. Când se pregăteau să-i taie capul, și să-l decapiteze acolo la Roma, el a spus, „M-am luptat o luptă bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit Credința: De acum mă așteaptă o-coroană a neprihănirii, pe care Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da la arătarea Lui: nu numai mie, ci și tuturor celor care iubesc arătarea Lui.”

17 Vă place să-L vedeți venind astăzi? [Adunarea spune, „Da.” – Ed.] V-ar place să-L vedeți? Și când Îl vom întâlni în pace, gândiți-vă, stând acolo, aceste trupuri vechi și ticăloase. Poate că ... poate sunt tinere și tinerești, dar vor îmbătrâni. Părul cărunț și ... și dinții căzuți, și vederea slăbită, umerii aplecați. Dar chiar dincolo de acest vâl de aici, se află un om nou-nouț. Când acest cort pământesc va fi dizolvat, noi pășim direct în cel nou, așa. [Fratele Branham pocnește din degete – Ed.] Sigur. Căci, El trăiește; trăim și noi. Și noi trăim în această speranță binecuvântată.

18 Dacă El ar putea să ne ia fețele în această dimineață, și să dea vălul la o parte și să ne arate, atunci nu ar mai fi credință. Noi doar credem acum. Și simțim, din cealaltă Lume, ecourile Slavei care se întorc în sufletele noastre, indicând, „Este adevărat! Este adevărat! Apăsați spre semnul înaltei chemări!” Ce timp minunat! Amin. Oh, El este atât de real!

19 Acum, oameni buni, este aproape timpul să încheiem serviciile. Și vrem să vă luați micul dejun, să vă strecurați înapoi acum pentru-pentru continuarea serviciului. Am atins în jurul marginilor astăzi, eu voi... și voi lovi spre înviere.

Dar în această dimineață, peste vreo două ore; vreau să mă duc acasă și să mă închid pentru rugăciune acum, pentru că eu-mă rog ca Dumnezeu să ne dea un real, real rând de rugăciune astăzi. Și-și apoi vreau să predic, după un timp, cam peste două ore de acum, despre înălțare, despre ce a făcut El când S-a înălțat. Noi vedem ce El a făcut aici cu prețul, acum vrem să vedem ce El a făcut când S-a înălțat, și ce a făcut Dumnezeu prin El, și ce este El astăzi.

2° Fie ca Domnul să vă binecuvânteze, este rugăciunea mea. Toată lumea simte învierea? Simțiți chiar învierea în inima voastră?

21 În regulă. Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Frate Neville, mă întreb dacă ne-ai putea concedia, cu un cuvânt de rugăciune, dacă ai vrea, în timp ce avem capetele plecate. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.